

ΑΙ ΚΡΗΣΣΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια· ἴδε προγ. φύλλον)

Εἶνε εἰδύλλιον διηγετικὸς ἡ νεότης τῆς Κρήσσης, πανήγυρις τερπνῆ τὸ ἔαρ τοῦ βίου της. Χαρακτήρ φύσει εὐθυμος, ζωσα ὑπὸ τὸν λαμπρότερον οὐρανὸν, ὑπὸ τὸ εὐκρατέστερον κλίμα, ἐν μέσῳ φύσεως γοητευτικῆς, ἀποστρέφεται τὴν μονοτονίαν καὶ τοὺς μελαγχολικοὺς ρεμβασμοὺς, ἢ ἀπογοήτευσαι, ἢ ἀπελπισία δὲν χωροῦσιν εἰς τὴν ψυχὴν της· θέλει τὴν ποικιλίαν, τοὺς γέλωτας, τοὺς χοροὺς, τὰ τραγοῦδια· ἢ ζωηρὰ φαντασία της μόνον ὄνειρα τερπνὰ πλάττει, ἀποτροπιάζεται νὰ προῖδῃ τὴν μέλλουσαν νὰ πλήξῃ αὐτὴν θλίψιν. Καὶ ἐργαζομένη ἔχει πάντοτε ἀνοικτὴν τὴν καρδίαν καὶ ἀεικίνητον τὴν γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὰς ἑορτὰς, ὁπότε ἐπιτρέπεται αὐταῖς ἢ ἀργία, αἱ κόραι ἐπωφελοῦμεναι τῶν γλυκειῶν ἀλκυονίδων ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος, ἢ ὑπὸ τὸ συμπαθὲς φῶς θερινῆς Σελήνης, διοργανοῦσιν ἐκδρομὰς ἐκλέγουσαι πάντοτε τὴν μαγευτικώτεραν θέσιν ἢ τὴν ποιητικώτεραν ἀκτὴν, καὶ ἐκεῖ ἐν οἰκογενειακῇ διαχύσει διέρχονται τὰς τερπνάς τῶν ὥρας ἐν μέσῳ ἀνυποκρίτου φαιδρότητος καὶ ἀδόλου εὐθυμίας. Καὶ ὅταν παρέλθῃ ἡ εὐδαίμων αὕτη ἐποχὴ, ἢ δὲ ἄλλοτε κόρη γέννηται δέσποινα οἴκου, τότε εἰς τὴν φυσικὴν ἐκείνην εὐθυμίαν προστίθεται ἡ σοβαρότης τῆς νέας καταστάσεως, καὶ ἡ Κρήσσα καθίσταται ἢ φιλοστοργωτέρα τῶν μητέρων καὶ ἢ πιστοτέρα σύζυγος. Παρὰ τῇ Κρητικῇ κοινωνίᾳ, ἔνθα τὸ αἶσθημα τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς εἶνε εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον, γυνῆ, ἥτις θὰ ἐφοῦρατο προδίδουσα τὴν συζυγικὴν πίστιν, καὶ ἂν ἔτι σωθῇ ἀπὸ τῆς μανίας τῶν οἰκειῶν, δὲν δύναται πλέον νὰ ζήσῃ ἐν τῷ χωρίῳ της. Ἄλλοιμονοι δὲ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐξαπατήσῃ ἐντιμον οἰκοδέσποιναν ἢ νὰ ἀποπλανήσῃ ἀθῶαν παρθένον· μόνη του σωτηρία εἶνε νὰ υποβληθῇ εἰς ἐκούσιον ἐξορίαν, ὅπως σωθῇ ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τῶν προσβληθέντων συγγενῶν. Ἐν δημοτικῶς ἄσμασιν ἐξυμνεῖται ἡ ἀρετὴ τῆς μικροπαρθρευθείσης, ἥτις πιστὴ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀποδηήσαντος σύζυγου της υποβάλλεται εἰς αὐστηρὸν ἀποκλεισμόν ἐπὶ τριακονταετίαν. Καὶ ὅτε πλέον, ἀπελπισθεῖσα περὶ τῆς ἐπανάδου του, ἀποφασίζει μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς νὰ ἐξέλθῃ μέγχι τοῦ φρέατος, βλέπει αἴφνης ἀγνωστον ἵππεα, ὅστις τὴν παρακαλεῖ νὰ τῷ δώσῃ ὕδωρ, αὐτὴ ἀντλεῖ καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἵππον του· ὁ ἀγνωστος τὴν ἐρωτᾷ τί τὸ αἶτιον τῆς τόσης της θλίψεως, αὕτη δὲ τῷ διηγεῖται τὴν συμφορὰν της· συγκεκριμένως ὁ ὑποτιθέμενος ξένος ἐκ τῆς τόσης πίστεως, ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ σύζυγός της, ἀλλ' ἐκείνη ἀδυνατεῖ νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ καὶ ζητεῖ ἀποδείξεις, καὶ μόνον ὅτε ὁ σύζυγος τῇ λέγει τὸ σημάδι τοῦ ἔχει ἔς τὸν λαιμὸν ἀποκάτω, σημεῖον, ὅπερ βεβαίως μόνος ὁ σύζυγος ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, πείθεται καὶ τὸν ἐναγκαλίζεται καὶ τῷ ἐπιτρέπει νὰ τὴν φιλήσῃ. Ἀλλαχού ἢ δημόδης τῶν Κρητῶν οὐσα διὰ τῶν ἀπαισιωτέρων χρωμάτων ζωγραφίζει τὴν φοβερὰν τιμωρίαν, ἣν ὑπέστη ἢ ἀπιστος ἐκείνη γυνὴ, ἥτις δελεασθεῖσα ὑπὸ τοῦ μετὰ τοῦ σύζυγου της στοιχηματίσαντος βασιλόπαιδος, ἐπρόδωκε τὴν συζυγικὴν τιμὴν. Τοιαῦτα ἄγρια, μετὰ πολλῆς χάριτος πεποιτημένα καὶ ἐν μεγάλῃ διαδόσει καὶ ὑπολήψει παρὰ τῷ κύκλῳ τοῦ ὠραίου φύλου ἐν Κρήτῃ ὄντα, ἐπενεργοῦσιν εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν ἡθῶν τῆς γυναικὸς καὶ ἐνισχύουσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρετὴν.

Μεγαλόφρων διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος της ἢ Κρήσσης,

μετὰ ποιᾶς ὑπερηφανίας, δικαιολογουμένης καθ' ἡμᾶς, διηγείται τὸν ἠρωϊσμόν τοῦ πατρός της, τὴν ἀνδρείαν τοῦ συζύγου της, τοῦ ἀδελφοῦ της τὴν πολεμικὴν τόλμην ἢ τὰ ἔδια αὐτῆς δεινοπαθήματα. Ὑφίσταται μετὰ καρτερίας ὅλας τὰς κακουχίας τῶν ἐπαναστάσεων καὶ ἐνῶ ὁ ἀνὴρ μάχεται κατὰ τοῦ τούρκου, ἢ γυνὴ ἀποκομίζουσα ὅ,τι μεθ' ἑαυτῆς δύναται νὰ φέρῃ, ἀγούσα τὰ ἀσθενῆ μέλη τῆς οἰκογενείας πλανᾶται ἐπὶ τῶν ἀγρίων ράχεων τῶν κρητικῶν ὄρεων, ἐπὶ βράχων ἀπορρώγων διαιτωμένη, ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς πάγους τοῦ χειμῶνος καὶ εἰς τοῦ θέρους τὰ φλογερὰ θάλαππ, εὐτυχῆς ὁσάκις εὐρὴ σπῆλαιόν τι, ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ στεγάσῃ τὰ ταλαιπωρούμενα τέκνα της, οὐδέποτε γογγύζουσα διὰ τὴν γυμνότητα, τὴν πείνην καὶ τὰς παντοειδεῖς στερήσεις της. Δὲν εἶνε σπάνιον, ἐνῶ οἱ ἄνδρες μάχονται, αἱ γυναῖκες τῶν πέριξ χωρίων νὰ σπεύδωσι, μετὰ στάμνον ὕδατος ἢ κἀνίστρον σταφυλῶν, εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ὅπως δροσίωσι τοὺς ὑπὸ τὸ διπλοῦν πῦρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πολέμου κατακαιομένους ἄνδρας των. Διακρίνονται ἰδίᾳ διὰ τὸ ἀτρόμητον αὐτῶν αἱ γυναῖκες τοῦ Θερίσσου, αὐταὶ αἱ τόσον συμπαθεῖς καὶ τόσον τρυφεραῖ, ὧν ἢ πρὸς τοὺς συζύγους ἀφοσίωσις εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ κάλλος των.

Ὅσον ἂν εἶμαι προκατελιγμένος ὑπὲρ τῶν πατριωτῶν μου, ὁμολογῶ ὅτι ἔχουσι πολλὰ κοινωνικὰ ἐλαττώματα. Ἐν τούτοις, ὅσῳ βαθέως ἂν προσπαθῶ νὰ ἐξετάσω τὰς πατριωτικὰς μου, δὲν δύναμαι νὰ ἀνακαλύψω παρ' αὐταῖς ἐλαττώματα, Δὲν ὁμιλῶ ἐκ προκαταλήψεως· τὸ φαινόμενον ἐξηγεῖται ἀπλοῦστα. Μὴ ἀναμιγνόμεναι εἰς ὑποθέσεις ἔξω τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἀναγομένας, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσι παρὰ μόνον τὰ προτερήματα, δι' ὧν ἢ φύσις τὰς ἐπροίκισε καὶ τὰς ἀρετὰς, ἃς ἐν αὐστηρῶς ἠθικῇ οἰκογενεῖᾳ μία γυνὴ δύναται νὰ ἀποκτήσῃ.

Κύδων.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἰδὸς Ἐρμοῦ) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἰδὸς Λιόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτὰ ἕκαστον.

Ὅσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

Ο ἰατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετέβηκεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν **Σωκράτους** οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς **Δημαρχίας**. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**

Τὸ βιβλιοπωλεῖον **ΟΚΟΡΑΗΣ Α. Κωνσταντινίδου**
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ παραπλεύρως τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος, τὸ δὲ γραφεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος κολλητὰ μετὰ τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Μπερνεουδάκη.

Εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς. Ἰδίως δὲ τὰ **ΒΙΒΛΙΑ** τῶν **σχολείων** πωλοῦνται εἰς μεγάλον ἐκπεσμόν.